

ساخت و ارزیابی یک گودال کن هیدرولیکی جهت کوددهی درختان در فضای سبز شهری و باغات

اورنگ تاکی^{۱*}، محسن حیدری سلطان آبادی^۱، اردشیر اسدی^۱

۱- اعضای هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان

ایمیل مکاتبه کننده: orangtaki@yahoo.com

چکیده

رایج ترین گودال کن هایی که در جهان برای حفر چال کود مورد استفاده قرار می گیرد، انواع مجهز به مته مارپیچ است که شامل انواع دستی و پشت تراکتوری می باشد که هر کدام به دلایلی در شرایط ایران قابل استفاده نیست. در این پژوهش به ساخت یک گودال کن هیدرولیکی پرداخته شده است که بتواند گودال‌هایی با قطر ۱۵-۲۰ سانتی متر و تا عمق ۵۰ سانتیمتر را با حداقل بهم خوردگی ایجاد نموده و قابلیت حمل به فضاهای محدود را داشته باشد. در این ماشین بر خلاف نوع تراکتوری، مته با سرعت کم به داخل خاک پیچ شده و با بالا کشیدن آهسته مته، خاکی که در بین پره های مارپیچ متراکم شده است به بالا کشیده می شود. برای این کار توان یک موتور دیزل به توان هیدرولیکی تبدیل و از آن برای چرخش مته و بالا و پایین بردن آن استفاده می شود. برای انتخاب مناسبترین نوع مته برای این ماشین دو نوع مارپیچ متداول شامل مارپیچ با نوک مخروطی (با دو گام مختلف مارپیچ) و مارپیچ با لبه برش صفحه ای و یک نوع مته استوانه ای مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد بیشترین انرژی مصرفی به ترتیب مربوط به مته مارپیچ با لبه برش صفحه ای و مته استوانه ای است. مته های مارپیچ مخروطی با انرژی معادل ۴۰٪ انرژی لازم برای مته استوانه ای قابلیت حفر گودال را در کمتر از یک دقیقه دارا هستند و بر حسب نوع خاک می توان گام مارپیچ را از ۵ تا ۷/۵ سانتی متر انتخاب نمود.

واژه‌های کلیدی: کود دهی درختان، چال کود، مته گودزن

مقدمه

در حال حاضر بهترین روش جهت کوددهی درختان حفر گودال‌هایی در اطراف تنه درختان می باشد. گودال‌هایی که در حال حاضر حفر می گردند به علت نیاز ابزارهای دستی به فضای کافی برای کندن خاک، لزوماً قطر زیادی دارند. این امر در مورد روش ماشینی که با بیل مکانیکی انجام می گیرد نیز صادق می باشد. در این روش تعداد گودال های حفر شده محدود (معمولاً ۱ یا ۲) و کود اعمال شده بصورت مجتمع در نقاطی قرار می گیرد. تخریب فضای سبز، هزینه کارگری بالا، کندی پیشرفت کار در روش دستی، عدم امکان استفاده از بیل مکانیکی به دلیل محدودیت فضا در باغات

متراکم و عدم یکنواختی توزیع کود در روش گودال‌های عریض لزوم استفاده از تکنولوژی‌های جدید جهت حفر گودال‌های کوچک و عمیق را توجیه پذیر می‌سازد.

رایج‌ترین شکل گودال‌کن‌ها که برای این منظور استفاده می‌گردد انواع مجهز به مته مارپیچ است که شامل انواع تک‌نفره، دونفره و پشت تراکتوری می‌باشد و در آن نیرو توسط سیستم انتقال مکانیکی یا هیدرولیکی به مته مارپیچ انتقال می‌یابد. انواع دستی که معمولاً در باغات متراکم و عرصه‌های محدود فضای سبز بکار می‌روند دارای یک مته عمودی است که معمولاً بطور مستقیم به سیستم انتقال نیروی مکانیکی و یک موتور که در بالای آن قرار گرفته، متصل می‌شود. با تعویض مته‌ها با طول‌های مختلف می‌توان گودال‌هایی با قطر ۲۰-۱۰ سانتی‌متر و عمق ۱۰۰-۳۰ سانتی‌متر با این دستگاه حفر نمود. مهمترین مشکل در استفاده از این نوع دستگاه‌ها خطرات احتمالی ناشی از گیرکردن مته در حفره و اعمال نیروی عکس‌العمل موتور به اپراتور می‌باشد که بعضاً باعث خسارات جانی می‌گردد (Miller et al, 2004). از دیگر معایب این گودال‌کن‌ها می‌توان به عدم کارایی در زمین‌های خشک و با بافت سنگین و عدم تأمین نیازهای ارگونومیکی برای کاربران (در شرایط سخت کار) و پخش شدن خاک کنده شده به اطراف اشاره کرد. در انواع تراکتوری ماشین به اتصال سه نقطه تراکتور نصب شده و توسط محور انتقال نیرو و یا پمپ هیدرولیک تراکتور حرکت می‌کند. اتصال سه نقطه به منظور بالا و پایین بردن گودال‌کن و یا در برخی طراحی‌ها جهت تنظیم ارتفاع اتصال ثابت استفاده، و سیستم جداگانه‌ای جهت بالا و پایین بردن گودال‌کن تعبیه شده است. رایج‌ترین طرح این گودال‌کن‌ها شامل یک دکل نصب شده بر روی اتصال سه نقطه است که مته بر انتهای آن با اتصال لولایی سوار شده است. مته حرکت خود را از طریق شفت متصل به محور انتقال نیروی تراکتور می‌گیرد. از بزرگترین معایب این ماشین آن است که به علت یک طرفه بودن جک‌های هیدرولیک تراکتور اعمال نیروی فشارنده بر روی مته امکان‌پذیر نبوده و برای نفوذ بهتر مته نیاز به سنگین کردن آن می‌باشد. همچنین مانور پذیری آن در فضا‌های محدود بسیار پایین است و در بسیاری موارد نزدیک شدن آن‌ها به تنه درختان امکان‌پذیر نمی‌باشد.

در سال‌های اخیر با توجه به مشکلات موجود در انواع دستی و تراکتوری، گودال‌کن‌های قابل نصب بر روی مینی‌لودرها بطور وسیعی مورد استفاده قرار گرفته است. در این گودال‌کن‌ها مته بر روی بازوهای هیدرولیک ماشین نصب می‌گردد. این ماشین‌ها نه تنها مانور پذیری بسیار بالایی دارند، به علت دو طرفه بودن جک‌های بازوهای حامل مته، قابلیت اعمال نیروی فشارنده بر روی آن را نیز دارند. در این نوع ماشین‌ها مته با سرعت چرخش نسبتاً پایین و تحت اعمال نیروی عمودی تا عمق مطلوب به داخل خاک پیچ شده و پس از توقف حرکت چرخشی مته، بازوها مته را از خاک بالا می‌کشند. در این حالت خاک فشرده شده در لابلای پره‌ها توسط مته بالا آمده و گودالی با دیواره تمیز و با قطری معادل قطر مته ایجاد خواهد شد.

به غیر از انواع مته‌های مارپیچی نوع دیگری از مته‌ها نیز وجود دارد که به نوع استوانه‌ای معروفند و معمولاً به صورت دستی جهت نمونه برداری از خاک دست نخورده در بسیاری از تحقیقات مربوط به جنگل‌ها و مزارع مورد استفاده قرار می‌گیرد. به حداقل رساندن اختلال در نمونه‌های خاک وقتی که خاک حاوی رگه‌های سنگی و بزرگ است مشکل می‌باشد. معمولاً ریشه‌های درختان در خاک عمق بیشتری نسبت به اکثر محصولات زراعی دارند و در

نتیجه نمونه گیری عمیق تری مورد نیاز است. نمونه برداری بصورت ستونی از خاک دست نخورده بر روی زمین های سنگلاخی و شیب دار، دستگاه های نمونه برداری تخصصی را نیاز دارد. فلیکس پاندر و همکاران در نمونه برداری از چنین خاک هایی از یک نمونه بردار استوانه ای که بر روی گودال کنه های موتور سوار می گردید استفاده کردند و موفق به نمونه برداری تا عمق مطلوب شدند (Felix Ponder et al., 1997). این دستگاه های نمونه بردار نیز شامل نمونه های دستی، موتوری و تراکتور سوار می باشند (Jurgensen et al., 1997).

مواد و روشها

در مرحله اول نسبت به ساخت دستگاهی که بتواند ضمن تامین حرکت چرخشی عمل پایین و بالا بردن مته را نیز انجام دهد اقدام گردید. طرح کلی این ماشین از ماشینهای چهار چرخ خودگردانی که در کشور استرالیا بطور وسیعی مورد استفاده قرار می گیرد الگو برداری گردید. در این دستگاه ها معمولا توان یک موتور بنزینی یا دیزل به توان هیدرولیکی تبدیل گردیده و از نیروی هیدرولیک برای به حرکت در آوردن مته استفاده می شود. اساس کار این ماشینها بر خلاف نوع تراکتوری که از سرعت چرخشی زیاد مته برای بالا آمدن و پرتاب شدن خاک به اطراف استفاده می گردد، مته با سرعت کم به داخل خاک پیچ شده و با بالا کشیدن آهسته آن، خاکی که در بین پره های مارپیچ تراکم شده است به بالا کشیده می شود. این روش معمولا در مته های نمونه برداری دستی که بالا کشیدن ستون کوچکی از خاک توسط کارگر ممکن است استفاده می شود ولی با بزرگ شدن ستون خاک، اعمال نیروی عمودی برای پایین بردن مته و بالا کشیدن آن از دامنه قدرت انسان خارج می باشد. بدین ترتیب در قدم اول یک واحد تولید توان هیدرولیکی ساخته شد که از توان آن بتوان هم در تامین نیروی چرخشی و هم در حرکت خطی استفاده نمود. واحد تامین نیروی هیدرولیک، وظیفه انتقال قدرت موتور به نیروی هیدرولیک را بر عهده دارد. اجزاء تشکیل دهنده واحد هیدرولیک عبارتند از ۱. مخزن روغن ۲. پمپ هیدرولیک ۳. صافی روغن ۴. شیر فشار شکن ۵. مانومتر ۶. دماسنج ۷. شیلنگ های فشار قوی مدار روغن، که همگی در داخل مخزن قرار گرفته و در داخل روغن غوطه ور می باشند. پولی محرک محور پمپ هیدرولیک بیرون از مخزن قرار گرفته و حرکت خود را توسط تسمه از یک موتور دیزل ۹ اسب بخار که در بالای مخزن نصب شده است، می گیرد.

پس از ساخت واحد هیدرولیک مجموعه موتور و واحد هیدرولیک بر روی یک شاسی نصب گردید. این شاسی دارای دو دیرک عمودی می باشد که دو بازوی منحنی شکل در طرفین آن لولا گردیده است (شکل ۱). قسمت انتهایی بازو ها توسط یک دیرک افقی به یکدیگر متصل گردیده است که به مجموعه مته و یاتاقان بندی محور آن متصل شده است. محور مته از طریق یک کوپلینگ به یک هیدرو موتور که حرکت خود را از واحد هیدرولیک می گیرد متصل می باشد. این بازو ها توسط دو جک هیدرولیک دو طرفه بالا و پایین می رود و وظیفه فرو بردن مته به خاک تا عمق ۶۰ سانتی متری و بالا آوردن آن تا حداقل ۲۰ سانتی متر بالاتر از سطح خاک را به عهده دارد. دو طرفه بودن جک ها امکان اعمال نیرو بر روی مته در هنگام پایین رفتن را نیز فراهم می سازد. این ماشین بر روی ۴ چرخ سوار گردیده و محلی نیز در انتهای ماشین برای ایستادن کاربر بر روی آن تعبیه شده است. ایستادن کاربر بر روی ماشین در راستای افزایش

نیروی وزن مورد نیاز برای متعادل کردن نیروهای اعمال شده به مته می باشد. با توجه به هدف از بکارگیری ماشین در حفر چال کود، مته هایی با مشخصات مختلف با قطر ۱۶ سانتی متر مورد ارزیابی و مقایسه قرار گرفت. این مته ها شامل دو نوع مته مارپیچ متداول و یک نوع مته استوانه ای است که مشخصات و اساس انتخاب آنها در ذیل آورده شده است.

شکل ۱: مکانیسم محرک مته مارپیچ متشکل از موتور و واحد هیدرولیک و بازوهای هادی مته

مته استوانه‌ای: این مته از یک استوانه به قطر ۱۶ سانتی متر و به ارتفاع ۳۰ سانتی متر تشکیل شده است که دارای سه تیغه برنده در لبه تحتانی می باشد. در اثر چرخش استوانه لبه برنده ستونی از خاک را بریده و خاک بریده شده به داخل استوانه وارد می شود. سطح جانبی استوانه مطابق شکل ۲ الف برش خورده است تا اصطکاک بین خاک و جداره داخلی کاهش یابد. خاک وارد شده به داخل آن می تواند توسط یک پیستون که در داخل آن تعبیه می گردد، خارج شود. در بالای استوانه یک فلانچ برای اتصال آن به محور هیدروموتور در نظر گرفته شده است. انتخاب این مته با فرض کارآمد بودن آن در تخلیه کامل خاک کنده شده (در رطوبت مناسب) انجام گرفت.

مته مارپیچ با نوک مخروطی: این مته مطابق شکل ۲ ب از یک مارپیچ که به اطراف یک محور به قطر ۳۰ میلیمتر جوش داده شده است تشکیل شده است. عرض نوار مارپیچ ۶۵ میلی متر بوده و در گام آخر (نزدیک به نوک مته) به تدریج کاهش می یابد و در انتهای محور به یک سانتی متر تقلیل می یابد. در انتهای محور یک تیغه مثلثی نوک تیز جوش داده شده که استقرار اولیه مته در محل سوراخ را تضمین می نماید. طول مته بدون احتساب تیغه نوک تیز ۵۰ سانتی متر می باشد. این نوع مته با دو گام ۷۵ میلیمتر (شکل ۲ ج) و ۵۰ میلیمتر (شکل ۲ ب) جهت ارزیابی ساخته شد. این نوع مته رایج ترین نوع مته در جهان بوده و گام های انتخاب شده بر مبنای اندازه متداول آن (۷۵ میلی متر) و ۳۰ درصد کوچکتر از نوع متداول بوده است. این انتخاب با در نظر گرفتن این پیش فرض است که کوچک شدن گام در کاهش گشتاور لازم برای پایین رفتن مته و تخلیه بهتر گودال از خاک موثر خواهد بود.

مته مارپیچ با لبه برش صفحه ای: این مته از یک مارپیچ با گام ۱۴۵ میلیمتر ساخته شده که گام آخر آن به یک صفحه مدور افقی منتهی می شود. یک چهارم سطح این صفحه مدور بریده شده و در یک لبه آن یک تیغه برنده با

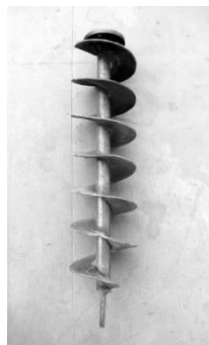

زاویه ۴۵ درجه نصب شده است. در انتهای محور نیز یک تیغه زوبین شکل جوش داده شده که استقرار اولیه مته در محل سوراخ را تضمین می نماید (شکل ۲د). طول مته بدون احتساب زوبین نوک آن ۴۰ سانتی متر می باشد. این مته بر روی گودال کن های وارداتی دستی موتوری ساخت شرکت اشتیل نصب می شود و انتخاب آن با پیش فرض کارآمد بودن آن در بالا کشیدن خاک بالای صفحه برش بوده است.

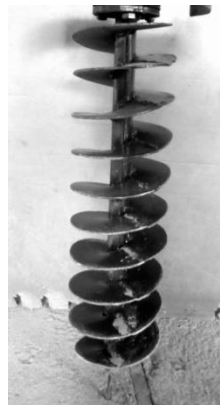
در ارزیابی مته های مختلف، تعیین گشتاور مورد نیاز برای چرخش مته و انرژی مورد نیاز به ازای واحد حجم خاک حفر شده، میزان تخلیه خاک کنده شده موجود در گودال و زمان مورد نیاز برای حفر گودال به عنوان شاخص های اصلی در نظر گرفته شد. در ارزیابی مته های مختلف، تعیین گشتاور مورد نیاز برای چرخش مته و انرژی مورد نیاز به ازای واحد حجم خاک حفر شده، میزان تخلیه خاک کنده شده موجود در گودال و زمان

(د)

(ج)

(ب)

(الف)

شکل ۲- چهار نوع مته مورد آزمایش بادستگاه گودال کن الف: استوانه ای، ب: مارپیچ مخروطی باگام کوچک، ج:

مارپیچ مخروطی با گام بزرگ، د: مارپیچ با لبه برش صفحه ای

مورد نیاز برای حفر گودال به عنوان شاخص های اصلی در نظر گرفته شد. برای محاسبه گشتاور در این تحقیق از روش اندازه گیری فشار روغن قبل (ورودی) و بعد (خروجی) از هیدروموتور استفاده گردید. در این روش اختلاف فشار روغن توسط دو مبدل فشار که در قسمت ورودی و خروجی هیدروموتور نصب شده، اندازه گیری شدند. با توجه به مقادیر فوق گشتاور چرخشی مورد نیاز برای به حرکت درآوردن مته در داخل خاک از رابطه (۱) محاسبه گردید.

$$T = \frac{\Delta P \times Vg}{2\pi} \quad (1)$$

در این رابطه T گشتاور هیدروموتور (N.m) ، ΔP اختلاف فشار ورودی و خروجی (bar) و Vg حجم جابجایی هیدروموتور (m^3) میباشد. در صورت استفاده از واحد سانتی متر مکعب برای حجم جابجایی هیدروموتور معادله ۱ به شکل ساده زیر تبدیل خواهد شد:

$$T(N.m) = 0.016 \times \Delta P (bar) \times Vg(cm^3)$$

با اندازه گیری گشتاور مورد نیاز برای ورود هر یک از مته‌ها به داخل خاک توان مورد نیاز با داشتن دور هیدروموتور از رابطه (۲) بدست می‌آید.

$$N = 2\pi \times T \times n_m \quad (2)$$

که در آن N توان (وات) مورد نیاز، n_m دور هیدروموتور بر حسب دور در ثانیه و T گشتاور (نیوتن متر) می‌باشد. پس از اندازه گیری توان مورد نیاز جهت حفر گودال‌ها و زمان حفر گودال با محاسبه مساحت سطح زیر نمودار توان-زمان توسط نرم افزار محاسباتی مت‌لب، انرژی مصرفی هیدروموتور برای هر یک از مته‌های مورد آزمایش بدست می‌آید. با تقسیم انرژی مصرفی بر حجم خاک کنده شده از هر گودال (بر حسب سانتیمتر مکعب) انرژی مصرفی در هر سانتی‌متر مکعب از خاک محاسبه گردید.

نتایج و بحث

اندازه‌گیری میزان اختلاف فشار ورودی و خروجی و با داشتن حجم جابجایی هیدروموتور، گشتاور حداکثر مورد نیاز جهت ورود مته‌ها به داخل خاک از طریق معادله (۱) محاسبه شدند. بر مبنای این مقادیر گشتاور، توان مورد نیاز برای به حرکت در آوردن آن‌ها از طریق معادله (۲) محاسبه و در جدول ۱ مقادیر متوسط آن‌ها برای دو نوع بافت خاک آورده شده است. مقادیر این جدول نشان می‌دهند که بیشترین گشتاور و توان مورد نیاز جهت ورود مته به داخل خاک با بافت رسی لومی، مربوط به مته استوانه‌ای است که اختلاف معنی داری با مته مارپیچ مخروطی با گام کوچک ندارد. مقدار توان مورد نیاز مربوط به مته مارپیچ مخروطی با گام بزرگ بطور معنی داری کمتر از همین مته با گام کوچک است که به نظر می‌رسد به دلیل اصطکاک بیشتر خاک با پره‌های نزدیک به هم در گام کوچک می‌باشد. مته مارپیچ با لبه برش صفحه‌ای نیز به علت عدم نفوذ در خاک مقاومت زیادی را در برابر چرخش ایجاد نکرده و گشتاور مورد نیاز کوچکی برای گردش آن اندازه‌گیری شده است. این مقادیر برای خاک شنی نیز رفتاری تقریباً مشابه به خاک رسی دارد با این تفاوت که گشتاور مورد نیاز آنها در این نوع خاک بیشتر از خاک رسی می‌باشد. این نشان می‌دهد که عبور خاکهای شنی اصطکاک‌ی، از لابه لای پره‌های مته‌های مارپیچ و همچنین در داخل استوانه دشوارتر می‌باشد. تنها در مورد مته مارپیچ با لبه صفحه‌ای، گشتاور لازم به دلیل عدم نفوذ مته در خاک و درگیری کمتر آن کاهش یافته است.

جدول ۱- مقایسه میانگین مقادیر گشتاور و توان مورد نیاز برای به حرکت در آوردن مته‌ها به داخل خاک

نوع مته	مارپیچ با لبه			مارپیچ مخروطی			استوانه‌ای
	برش صفحه‌ای		با گام بزرگ		با گام کوچک		
نوع خاک	رسی	شنی	رسی	شنی	رسی	شنی	رسی
گشتاور مورد نیاز (N/m)	۲۰۵c	۱۸۹c	۲۶۱b	۲۹۹b	۲۸۲a	۳۴۳a	۲۸۷a
توان مورد نیاز (W)	۱۶۰۸c	۱۴۸۷c	۲۰۵۰b	۲۳۵۱b	۲۲۱۱a	۲۶۹۳a	۲۲۵۱a

* میانگین‌های دارای حروف مشترک لاتین در هر ستون اختلاف معنی داری در سطح احتمال ۵٪ ندارند

جدول ۲- انرژی مصرفی به ازای واحد حجم خاک کنده شده در دو نوع بافت خاک

استوانه ای	مارپیچ مخروطی با گام کوچک		مارپیچ مخروطی با گام بزرگ		مارپیچ با لبه برش صفحه ای		نوع مته
	رسی	شنی	رسی	شنی	رسی	شنی	
							بافت خاک
۵۳/۹۰	۵۵/۰۲	۴۶/۳۴	۴۴/۳۲	۴۳/۸۴	۴۲/۷۱	۵۳/۲۰	انرژی مصرفی (کیلو ژول)
۴/۸۲	۴/۴۲	۱۰/۰۵	۱۰/۰۵	۱۰/۰۵	۱۰/۰۵	۳/۰۲	حجم خاک کنده شده (دسی متر مکعب)
۱۱/۱۸	۱۲/۴۵	۴/۶۱	۴/۲۳	۴/۳۶	۴/۲۵	۱۷/۶۲	انرژی مصرفی به ازای واحد حجم خاک کنده شده (کیلوژول / دسیمتر مکعب)

پس از اندازه گیری پیوسته گشتاور مورد نیاز برای چرخش مته ها، توان مورد نیاز نیز در طول زمان حفر گودال به طور متناسب محاسبه شد. بدین ترتیب نمودار توان - زمان در طول حفر گودال برای هر مته رسم شده و با محاسبه مساحت سطح زیر این نمودار ها توسط نرم افزار محاسباتی متلب، انرژی مصرفی برای حفر هر گودال محاسبه گردید. سپس با تقسیم انرژی مصرفی به حجم خاک کنده شده از هر گودال، انرژی مصرفی هیدروموتور به ازای واحد حجم خاک کنده شده بدست آمد.

جدول ۲ مقادیر انرژی مصرفی برای واحد حجم خاک برداشت شده توسط مته های مختلف را در دو نوع بافت خاک (شنی و رسی) نشان می دهد. از این مقادیر می توان نتیجه گرفت که بیشترین انرژی مصرفی مربوط به مته مارپیچ با لبه برش صفحه ای است و پس از آن مته استوانه ای در مقام دوم قرار دارد. به نظر می رسد زمان زیادی که این مته ها برای ایجاد گودالی با عمق نسبتا کم صرف کرده اند عامل بالا بودن انرژی مصرفی بوده است. مته های مارپیچ مخروطی قابلیت حفر گودال با انرژی معادل ۴۰٪ انرژی لازم برای مته استوانه ای را دارا هستند و گام آن نیز تاثیر قابل ملاحظه ای بر انرژی مصرفی آن ندارد.

مقایسه عملکرد مته ها در دو نوع خاک همچنین بیانگر آن است که بطور کلی مته های مارپیچ در خاک شنی انرژی بیشتری برای نفوذ نیاز دارند ولی در مورد مته استوانه ای خاک شنی انرژی کمتری نیاز داشته است. این مطلب نشانگر آن است که تاثیر چسبندگی خاک در انرژی مصرفی مته استوانه ای از تاثیر مقاومت خاک بیشتر است. بطور کلی از مشاهدات مزرعه ای در ارزیابی ماشین گودال کن با مته های مارپیچ مختلف می توان نتیجه گرفت که در روش استفاده از مته های کم سرعت، بالا آمدن خاک متناسب با پایین رفتن مته نبوده و خاک کنده شده امکان بالا

آمدن از روی ماریچ در اثر نیروی گریز از مرکز را ندارد. در این روش مته در اثر نیروی فشاری وارده بر روی آن و حرکت چرخشی ماریچ به آرامی به داخل خاک وارد می‌شود. خاک فشرده شده در بین پره‌های ماریچ سپس با بالا کشیدن مته از خاک، بالا آورده می‌شود و پس از خروج مته از بین پره‌های مته ریزش می‌کند. در این روش استفاده از نوک مخروطی برای سهولت پیچ شدن مته در خاک و خرد کردن کمتر خاک نسبت به لبه برش صفحه ای ارجحیت دارد. مته ماریچ با لبه برش صفحه ای خاک را به صورت لایه لایه بریده و ساختمان خاک را کاملاً از هم باز می‌کند.

در نتیجه انرژی زیادی صرف خرد شدن ذرات خاک شده و همچنین تمایل کم آن به نفوذ، زمان زیادی را برای حفر گودال نیاز دارد. گام پیچ (مته) نیز بایستی متناسب با سفتی و نرمی خاک و میزان چسبندگی خاک انتخاب گردد. در خاک‌های شنی برای تضمین عملکرد مطلوب ماریچ در تخلیه گودال، گام پیچ بایستی از ۵ سانتی متر بیشتر نباشد تا حدود ۰.۸۸٪ حجم خاک گودال تخلیه گردد. لیکن در خاک‌های رسی اندازه گام تا ۳۰٪ این مقدار بایستی افزایش یابد تا قطعات چسبیده خاک رسی در بین پره‌های ماریچ فشرده نگردد. استفاده از مته استوانه ای به عنوان جایگزینی برای مته‌های ماریچ را می‌توان تنها برای شرایط خاصی پیشنهاد نمود. این نوع مته تنها در شرایطی که در خاک بدون ساختمان مانند ماسه زارهای خشک نیاز به حفر گودال باشد، نسبت به مته‌های ماریچی ارجحیت دارد. در این نوع خاک‌ها پره‌های ماریچ قابلیت نگهداری ذرات ماسه را نداشته و ریزش آنها باعث پر شدن گودال می‌گردد.

منابع

1. Felix Ponder, Jr. and Darrell E. Alley. 1997. Soil Sampler for Rocky Soils. North Central Forest Experiment Station Forest Service - U.S. Department of Agriculture 1992 Folwell Avenue St. Paul, Minnesota 55108.
2. Jurgensen, M.F.; Larsen, M.J.; Harvey, A.E. 1997. A soil sampler for steep, rocky sites. Res. Note INT-217. Ogden, UT: U.S. Department of Agriculture, Forest Service. Inter-mountain Forest and Range Experiment Station. 4 p..
3. Miller J, Fragar L, Franklin R. 2004. Farm Machinery Safety – Injuries associated with posthole diggers. Australian Centre for Agricultural Health and Safety, Moree and Rural Industries Research and Development Corporation, Canberra.

نهمین کنگره ملی مهندسی ماشین‌های کشاورزی

(مکانیک بیوسیستم) و مکانیزاسیون

پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

۲ و ۳ اردیبهشت ۱۳۹۴ - کرج

Development and evaluation of a hydraulic hole digger for spot treatment of landscapes and orchards

Abstract

The most common type of post hole diggers are one or two-man engine augers as well as tractor types which neither are applicable in current situation of orchards and urban land-scape of Iran. In this study a hydraulic driven post hole digger which has the ability of digging 15-20 cm wide holes to a depth of 50 cm yet portable to restricted spaces was developed. In contrast to tractor and manual ones, in the developed machine the auger screws down at a relatively slow rotational speed to a given depth where lifting up the auger brings the compacted soil between the flights of augers out of the hole. For this purpose the power of a diesel engine is transmitted to a hydraulic system which provides the required power for rotation of the auger as well as for raising and pushing the auger in and out of the hole. In order to choose the appropriate auger for this machine three types of spiral augers with conical tip (two size of flights pitch) and flange tip and a cylindrical type were evaluated. The results showed that energy consumption for the spiral type auger with flange tip and the cylindrical type are the highest respectively. The spiral augers with conical tips using 40% of the total energy requirement for cylindrical auger, are able to dig a hole in less than one minute and depending on the soil type they could be designed with different magnitude of pitches from 5 to 7.5 cm.

Keywords: post hole digger, fertilizing trees, drill hole